

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Stalna služba u Petrinji
Petrinja, Trg dr. Franje Tuđmana 12

Poslovni broj: P-175/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku, Stalna služba u Petrinji, po sutkinji Blaženki Navara, u pravnoj stvari tužitelja Nijaza Hodžića, OIB 19253358082, iz Petrinje, Ulica Zelenila 14, zastupan po punomoćnicima iz ZOU Milenko Jakšić i Vanja Jakšić, odvjetnicima iz Siska, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., OIB 53056966535, Magazinska cesta 69, Zagreb, zastupane po punomoćnicima iz OD Glamuzina&Grošeta d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti ugovorne odredbe i isplate, nakon zaključene glavne javne rasprave održane 20. svibnja 2026., u prisutnosti tužitelja osobno i punomoćnika tužitelja, te zam. punomoćnika tuženika, na ročištu za donošenje i objavu presude dana 19. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Nijaza Hodžića u cijelosti, a koji glasi:

"Utvrđuje se ništetnom dio odredbe Ugovora o kreditu broj 158-50-3292954, sklopljenog između tužitelja i tuženika, dana 28. veljače 2006. godine, sadržane u čl. 9. Ugovora o kreditu, a koja glasi:

9. /deveto/ OSTALI UVJETI

...

Korisnik kredita može izvršiti prijevremenu otplatu kredita samo uz suglasnost i uz uvjete koje odredi Kreditor.

Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., Magazinska cesta 69, 10000 Zagreb, OIB: 53056966535, isplatiti tužitelju Nijazu Hodžiću, Ulica Zelenila 14, 44250 Petrinja, OIB: 19253358082, iznos od 252,81 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja se određuje za razdoblje od 28. veljače 2009. do 31. srpnja 2015. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a za razdoblje od 01. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a za razdoblje od 31. prosinca 2022. godine pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne

operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju Nijazu Hodžiću da tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d. naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 750,00 eura zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 19. lipnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Nijaz Hodžić je podnio ovom sudu tužbu protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., radi utvrđenja ništetnosti i isplate. U tužbi je naveo kako je s tuženikom dana 28. veljače 2006. sklopio Ugovor o kreditu broj: 158-50-3292954 na iznos od 20.077,14 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju tuženika na dan korištenja. U dijelu čl. 9. Ugovora o kreditu, određeno je da „Korisnik kredita može izvršiti prijevremenu otplatu kredita samo uz suglasnost i uz uvjete koje odredi Kreditor.“ Na temelju navedene odredbe, tuženik je tužitelju zbog prijevremene otplate kredita dana 28.02.2009. godine, obračunao i naplatio iznos od 1.904,80 kn/252,81 EUR. Kako se o njoj nije pojedinačno pregovaralo, ta odredba ima se smatrati nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja, pošto je isti u trenutku sklapanja ugovora imao status fizičke osobe koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. Kako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca, te zbog toga tužitelj nije imao utjecaja na njen sadržaj, smatra se da se o njoj nije pojedinačno pregovaralo. Navedeni dio ugovorne odredbe iz čl. 9. Ugovora o kreditu je suprotan kogentnoj odredbi Zakona o obveznim odnosima u kojoj je propisano da banka kod prijevremene otplate kredita nema pravo uračunati kamate za vrijeme od dana vraćanja kredita do dana kada ga je po ugovoru trebalo vratiti, odnosno nema pravo na izgublenu dobit, a tuženik pri sklapanju ugovora nije precizirao na koje točno radnje se odnosi navedena naknada, kako će obračunati visinu iste, niti je dokazao da mu je prijevremenom otplatom kredita tužitelj nanio bilo kakvu štetu ili dodatne troškove, što navedenu odredbu čini i neodređenom i nedopuštenom, te posljedično, na temelju odredaba Zakona o obveznim odnosima o ništetnosti ugovora zbog činidbe, ništetnom. Ta činjenica za posljedicu ima povrat svega što se po osnovi iste odredbe primilo, odnosno iznos koji je tuženik naplatom naknade za prijevremenu otplatu kredita stekao bez osnove, temeljem odredaba Zakona o obveznim odnosima o stjecanju bez osnove. Slijedom svega ranije navedenog, tužitelj podnosi ovu tužbu i predlaže naslovnom sudu da utvrdi ništetnom dio navedene ugovorne odredbe te da naloži tuženiku da isplati tužitelju utuženi iznos.

2. U odgovoru na tužbu tuženik Raiffeisenbank Austria d.d. je naveo kako osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Prvenstveno, ističe prigovor mjesne nenadležnosti Naslovnog suda. Parnične stranke su odredbom čl. 13. Ugovora o

kreditu ugovorile mjesnu nadležnost u mjestu sjedišta kreditora tj. tuženika. Dakle, ugovorena je mjesna nadležnost stvarno nadležnog suda u Zagrebu obzirom da je sjedište tuženika u Zagrebu. Osim toga, na ovaj se slučaj primjenjuju pravila o općemjesnoj nadležnosti temeljem kojih je sud u Zagrebu također mjesno nadležan. Predlaže se da Naslovni sud prije provođenja pripremnog ročišta donese rješenje kojim se oglašava mjesno nenadležnim i kojim se ovaj spor upućuje na Općinski građanski sud u Zagrebu. Ujedno, tuženik prigovara i vrijednosti predmeta spora kao previsoko naznačenoj te predlaže da istu odredi sud. Tuženik ističe kako su u potpunosti neosnovani navodi iz tužbe s obzirom da predmetni kredit nije prijevremeno otplaćen niti je tužitelju ikada naplaćena naknada za zatvaranje kredita. U prilog svojim navodima tuženik dostavlja potvrdu iz koje proizlazi kako je kredit redovno dospio te je otplaćen dana 31.03.2013.g. Dakle, kako je predmetni kredit redovno otplaćen 31.3.2013.g. tužitelju nije mogla biti naplaćena naknada za prijevremenu otplatu kredita, na dan 28.2.2009.g. u iznosu koji se tužbenim zahtjevom potražuje. Tužitelj je uz tužbu priložio ispravu o navodnoj prijevremenoj otplati datiranu od 4.3.2009.g. sa obračunom troškova zatvaranja kredita u iznosu tada važećih 1.904,80 kn na dan 28.2.2009. na kojoj ispravi vjerojatno temelji svoje navode. U odnosu na navedenu ispravu tuženik ističe kako postoji mogućnost da je tužitelj zatražio izračun prijevremene otplate kredita dana 28. veljače 2009., međutim ista ne dokazuje da je naknada za prijevremenu otplatu doista i naplaćena, a budući da do prijevremene otplate u konačnici nije niti došlo. Slijedom navedenoga neosnovani su navodi iz tužbe kao i zahtjev za isplatu postavljen u točki II tužbenog zahtjeva, a u predmetnoj pravnoj stvari nema mjesta primjeni instituta stjecanja bez osnove. U odnosu na točku I tužbenog zahtjeva, odnosno zahtjev za utvrđenje ništetnosti odredbe kojom je ugovorena mogućnost prijevremene otplate kredita, tuženik ističe kako tužitelj nema pravni interes za postavljanje takvog zahtjeva, a sve u skladu s odredbom čl. 187. st. 2. ZPP-a. Naime, kako to iz gornjih navoda tuženika i priloženih dokaza proizlazi, sporna naknada tužitelju nije naplaćena pa zahtjev za isplatu nije niti dospio, a tužitelj ne dokazuje nikakav drugi pravni interes za podizanje tužbe za utvrđenje. Tuženik predlaže tužbene zahtjeve odbiti te tužitelju naložiti da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak uvećan za zateznu kamatu na trošak tekuću od dana donošenja rješenja o trošku do isplate.

3. Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u ugovor o kreditu (str. 5-8 spisa), prijevremenu otplatu kredita (str. 9 spisa), potvrdu (str. 34 spisa) te je izveden dokaz saslušanjem tužitelja Nijaza Hodžića (str. 225 spisa).

4. U odnosu na prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda valja reći da, sukladno odredbi čl. 49. st. 1. i 2. Zakona o zaštiti potrošača (čl. 3., Narodne novine br. 41/14, 110/15 i 14/19) ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, s time da se smatra da se o pojedinačnoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca, dok je odredbom čl. 55. st. 1. navedenog zakona propisano da je nepoštena ugovorna odredba ništetna.

5. Nadalje, valja ukazati i na presudu Suda Europske unije *Oceano Grupo Editorial SA i Salvat Editores SA v Rocio Murciano Quintero* i drugi kojom je utvrđena

obveza nacionalnih sudova da ex offo ispituju nepoštenost spornih odredbi bez obzira radi li se o materijalnim ili postupovnim odredbama. U toj je odluci sud zaključio da se prorogacijska klauzula u potrošačkom ugovoru kojom je ugovorena isključiva nadležnost suda u mjestu glavnog poslovnog mjesta prodavatelja ili pružatelja usluga treba smatrati nepoštenom u smislu čl. 3. Direktive 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. ako su ispunjene temeljne pretpostavke: da nije bila posebno pregovaranja te da suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje znatnu ravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

6. U konkretnom slučaju Ugovor o kreditu od 28. veljače 2006. je sklopljen prema unaprijed formuliranom obrascu o kojem se nije pregovaralo, te prednik tužitelja nije imao utjecaja na njegov sadržaj, pa tako niti na sadržaj klauzule o nadležnosti.

7. Kako je prebivalište tužitelja u vrijeme sklapanja spornog ugovora o kreditu bilo u Sisku, a sud čija je mjesna nadležnost određena ugovorom, se nalazi u Zagrebu (prema sjedištu kreditora), dolaskom na sud u Zagrebu bi tužitelj zbog udaljenosti imao visoke troškove, a čime dolazi do znatne procesne neravnoteže ugovornih strana.

8. Također, odredbom čl. 19. st. 1. Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine br. 75/09, 112/12, 143/13, 147/13, 9/15, 78/15, 102/15 i 52/16) propisano je da u sporovima koji nastanu u vezi s ugovorom o kreditu potrošač može pokrenuti postupak protiv druge ugovorne strane bilo pred sudovima države u kojoj druga ugovorna strana ima sjedište, ili, neovisno o sjedištu druge ugovorne strane, pred sudovima mjesta gdje potrošač ima prebivalište.

9. Stoga prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda nije osnovan.

10. Radi utvrđenja činjenica vezanih za status tužitelja (kao potrošača) ali i prirode samog Ugovora i načina pregovaranja stranaka Sud je saslušao tužitelja Nijaza Hodžića koji je naveo u svom iskazu kako je 2006. godine bio prisiljen kupiti osobni automobil zbog potrebe posla. Živio je u Sisku, a radio u Popovači. Tako je otišao u auto kuću Sandro gdje su mu ponudili ugovor o kreditu, došao je u banku u Sisku i potpisao ugovor o kreditu. Rata kredita mu je iznosila 1.300,00 kuna, a plaću je tada primao u iznosu od 3.500,00 kuna. Rata mu je bila velika ali je imao potrebe za kupnjom automobila pa je pristao na takve uvjete. Na kraju je vidio da mu je uzet i postotak za obradu kredita, misli u iznosu od 2.000,00 kuna, a što je vidio tek nakon što je ugovor potpisao. Nitko ga nije upozorio u banci da će mu se za prijevremenu otplatu kredita obračunati i naplatiti naknada, a niti ga je na to itko upozorio u auto kući. Nije mogao utjecati na sadržaj bilo koje ugovorne odredbe, ponudili su mu ugovor i on je otišao u banku isti potpisati. U vrijeme prijevremene otplate kredita 2009. godine nije bio vlasnik obrta, trgovačkog društva niti OPG-a. Tada mu je iznos od 1.900,00 kuna bio problem za plaćanje s obzirom na tadašnja primanja, a budući je imao dva sina koja su se fakultetski obrazovala u Rijeci. Pročitao je ugovor o kreditu, ali s njegovom bravarskom školom nije puno razumio od istog. Kredit je prijevremena otplatio u veljači 2009. godine.

11. Uvidom u Ugovor o kreditu od 28. veljače 2006. (dalje: Ugovor), broj ugovora 158-50-3292954, koji je sklopljen između tužitelja Nijaza Hodžića kao korisnika kredita i tuženika Raiffeisenbank Austria d.d. kao kreditora, utvrđeno je da je iznos kredita u kunskoj protuvrijednosti CHF 20.077,14 (čl. 1. Ugovora), zatim, da se kredit otplaćuje

u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan dospeljeća, a prema otplatnom planu koji će biti uručen korisniku kredita po isplati kredita (čl. 7. Ugovora), zatim, da rok otplate iznosi 84 mjeseca (čl. 4. Ugovora). U čl. 9. Ugovora navedeno je da: "Korisnik kredita može izvršiti prijevremenu otplatu kredita samo uz suglasnost i uz uvjete koje odredi Kreditor."

12. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; dalje: ZPP) ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan u cijelosti.

13. Ovdje Sud ističe da je u čl. 187. st. 2. ZPP-a propisano da tužbu na utvrđenje tužitelj može podnijeti ukoliko za takvo utvrđenje ima pravni interes. U konkretnom slučaju, u slučaju utvrđenja osnovanosti tužbenog zahtjeva u dijelu utvrđenja ništetnosti ugovorne odredbe, tužitelj ima pravo, a u smislu čl. 323. u svezi čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO) povrata iznosa plaćenog temeljem ništetne ugovorne odredbe.

14. Između stranaka je sporno da li je tužitelj izvršio prijevremenu otplatu kredita broj 158-50-3292954 od dana 28. veljače 2006. te da li mu je od strane tuženika naplaćena naknada u iznosu od 252,81 eura za prijevremenu otplatu tog kredita, a koji iznos bi tužitelju bio naplaćen dana 28. veljače 2009..

15. Uvidom u ovosudni spis predmeta posl. br. P-282/2021 utvrđeno je da je prigovor tuženika, kako je predmetni kredit redovno otplaćen 31.3.2013.g. pa tužitelju nije mogla biti naplaćena naknada za prijevremenu otplatu kredita, na dan 28.2.2009.g. u iznosu koji se tužbenim zahtjevom potražuje, osnovan. Naime, u istom predmetu tužitelj već u tužbi navodi kako je Ugovorom o kreditu broj 158-50-3292954 sklopljenom u Popovači između tužitelja kao korisnika kredita i Raiffeisenbank Austria d.d. kao tuženika, tužitelju odobren kredit u kunskoj protuvrijednosti od 20.077,14 CHF obračunato prema srednjem tečaju Kreditora na dan korištenja, a koji kredit je u cijelosti otplaćen 31. ožujka 2013. godine. Nadalje, iz prijepisa knjigovodstvene kartice tuženika od dana 20. svibnja 2021., koja se također nalazi u istom spisu predmeta, proizlazi kako je kredit broj 158-50-3292954 otplaćen u ožujku 2013. godine te nije evidentirana naplata iznosa za prijevremenu otplatu kredita od 1.904,80 kn dana 28. veljače 2009.. Nadalje, u istom predmetu provedeno je i financijsko vještačenje prilikom izrade kojega je stalna sudska vještakinja Dragana Bubalo uzela u obzir sve uplate anuiteta predmetnog kredita i utvrdila kako je kredit otplaćen u ožujku 2013. godine. Na kraju se ističe kako je ovosudnom predmetu presudom posl. br. P-282/2021-24 od dana 2. lipnja 2023. naloženo tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d. da isplati tužitelju Nijazu Hodžiću iznos od 1.930,36 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na svaki pojedini isplaćeni mjesečni iznos počev od 31.10.2008. pa do posljednjeg plaćenog iznosa dijela anuiteta 31.03.2013. Slijedom svega navedenog, zaključak je Suda kako tužitelj Nijaz Hodžić nije izvršio prijevremenu otplatu kredita broj 158-50-3292954 od dana 28. veljače 2006. odobrenog mu od strane tuženika, pa stoga nije tuženiku niti platio utuženi iznos po toj

osnovi, a dokument tuženika pod nazivom "prijevremena otplata kredita" nije potvrda o plaćenom utuženom iznosu već eventualno obračun koji je banka izdala za slučaj prijevremene otplate kredita koji se nije dogodio.

16. Stoga Sud smatra kako je tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji se odnosi na isplatu iznosa od 252,81 eura neosnovan u cijelosti. Nadalje, ovaj sud smatra da tužitelj nema pravni interes niti na podnošenje tužbe na deklaraciju jer u konkretnom slučaju, u slučaju utvrđenja osnovanosti tužbenog zahtjeva u dijelu utvrđenja ništetnosti ugovorne odredbe, tužitelj ima pravo, a u smislu čl. 323. u svezi čl. 1111. ZOO-a povrata iznosa plaćenog temeljem ništetne ugovorne odredbe. Kako tužitelj nema pravo na povrat iznosa koji nije niti platio, Sud smatra da nema niti opravdani pravni interes za podnošenje deklaratornog tužbenog zahtjeva na utvrđenje ništetnosti sporne ugovorne odredbe.

17. Slijedom svega navedenog, odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti.

18. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a odnosno stoga što je tuženik u cijelosti uspio u sporu tužitelj mu je dužan naknaditi parnični trošak u cijelosti, a koji trošak se sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika odnosi na trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eura (Tbr.8.st.1.) te za zastupanja na ročištima dana 22.01.2026. i 20.05.2026. u iznosu od 200,00 eura za svako (Tbr. 9. st.1.), što ukupno s PDV-om iznosi 750,00 eura.

U Petrinji, 19. lipnja 2026.

Sutkinja
Blaženka Navara

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi putem ovoga suda pismeno, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana objave presude, a o njoj odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1. Tužitelj po punomoćnicima iz ZOU Milenko Jakšić i Vanja Jakšić, odvjetnicima iz Siska
2. Tuženik po punomoćnicima iz OD Glamuzina&Grošeta d.o.o. iz Zagreba

Broj zapisa: **9-30889-96b86**

Kontrolni broj: **093a9-76d46-1bae4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.